

Sygn. akt IIIRC 179/13

WYROK CZĘŚCIOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca PSRLidia Lewicka

Protokolant Marta Stańczak

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2014 roku w Strzelcach Opolskich

sprawy z powództwa małol. M. Z. (1) i M. Z. (2) działających przez matkę T. Z.

przeciwko M. Z. (3)

o alimenty

I. oddała powództwo za okres od 09.07.2013 roku do 07.11.2013 roku;

II. zawiesza postępowanie za okres od 08.11.2013 roku;

III. koszty zastępstwa procesowego między stronami wzajemnie znosi.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 lipca 2013 r. T. Z. jako przedstawiciel ustawowy małoletnich powodów M. Z. (1) i M. Z. (2) wniosła o zasądzenie od pozwanego M. Z. (3) alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie na rzecz każdego z synów, łącznie po 1.400 zł miesięcznie, do dnia 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki powodów T. Z..

W uzasadnieniu pozwu podała, że małoletni M. Z. (1)ur. (...)oraz M. Z. (2)ur. (...)są dziećmi jej i pozwanego, pochodzącymi

z zawartego przez nich w 1997 r. związku małżeńskiego. Rodzina zamieszkuje w domu jednorodzinnym w M., który stanowi własność dziadków powodów zamieszkujących parter tej nieruchomości. Małoletni powodowie wraz z rodzicami korzystają natomiast z piętrego tego budynku. Małżonkowie od dłuższego czasu pozostają w faktycznej separacji, przejawiającej się nieprowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego i brakiem współpracy w zakresie kwestii finansowych rodziny. Ponadto M. Z. (3)zajmuje w domu osobny pokój. Pozwany partycypuje w kosztach utrzymania synów, jednak czyni to w sposób dowolny, bez konsultacji z T. Z.. Omawiana partycypacja polega na dokonywaniu przez niego raz na tydzień zakupów żywnościowych za kwotę ok. 300 zł, lecz artykuły te zużywa w znacznej części sam pozwany, a ponadto zakupy nie odpowiadają z reguły bieżącym, aktualnym i koniecznym potrzebom małoletnich. Oprócz zakupów, czasem pozwany finansuje dzieciom doładowania do telefonów komórkowych

w wysokości ok. 30 zł każde. Małoletni M. Z. (2)ma 11 lat i uczęszcza do szkoły podstawowej, natomiast 14-letni M. jest uczniem gimnazjum. Średniomiesięczne koszty utrzymania każdego z chłopców są zbliżone i wynoszą około 1.100 zł. Kwota ta obejmuje koszt wyżywienia, zakupu odzieży i obuwia, kosmetyków i środków czystości, zakup leków i witamin, podręczników i przyborów szkolnych oraz pomocy naukowych, koszt wyjść i wycieczek szkolnych, opłacenie telefonu komórkowego, koszt wypoczynku wakacyjnego letniego i zimowego oraz zakup paliwa celem dowożenia dzieci na zajęcia sportowe. Ponadto obaj synowie wymagają korepetycji z języka angielskiego

oraz regularnej opieki stomatologicznej, co wiąże się z dodatkowymi kosztami. Na koszt utrzymania małoletnich powodów składają się także wydatki dotyczące zamieszkiwanej przez rodzinę części nieruchomości, tj. koszt energii elektrycznej (ok. 170 zł miesięcznie), wody i ścieków (ok. 200 zł kwartalnie), wywozu śmieci (12 zł miesięcznie za osobę), ogrzewania

(ok. 3.000 zł rocznie). Wydatki te w zasadzie w całości ponosi T. Z., gdyż pozwany partycypuje jedynie w opłatach za energię elektryczną. Matka małoletnich powodów osiąga średni miesięczny dochód na poziomie ok. 1.200 zł netto, jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę na stanowisku pracownika fizycznego w firmie (...)w O.. Natomiast pozwany od 16 lat prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której świadczy (...). Pracuje codziennie od poniedziałku do soboty po kilkanaście godzin, jednak matka małoletnich nie zna wysokości rzeczywistego dochodu pozwanego uzyskiwanego z tego tytułu. Mimo starań i prowadzenia oszczędnego trybu życia, matka dzieci nie jest w stanie zapewnić im utrzymania nawet na podstawowym poziomie bez regularnej alimentacji ze strony męża. T. Z. wielokrotnie próbowała porozumieć się z pozwanym w kwestiach wysokości płaconych przez niego alimentów, lecz rozmowy te nie przyniosły żadnego rezultatu. Jako iż to właśnie matka małoletnich sprawuje nad nimi osobistą pieczę i troszczy się o bieżące sprawy związane z edukacją czy zdrowiem, na ojcu powinien spoczywać obowiązek partycypowania w kosztach utrzymania dzieci w stopniu większym aniżeli na ich matce.

W piśmie procesowym z dnia 9 grudnia 2013 r., złożonym wskutek powzięcia informacji na temat wytoczenia przez pozwanego powództwa o rozwód przeciwko T. Z., strona powodowa wniosła o dalsze procedowanie Sądu co do okresu przed datą wszczęcia postępowania rozwodowego, tj. do dnia 8 listopada 2013 r.

W odpowiedzi na pozew z dnia 7 stycznia 2014 r. M. Z. (3) wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu pisma wskazał, że zarówno obecnie, jak i przed wytoczeniem przeciwko niemu powództwa o alimenty, obowiązek alimentacyjny względem małoletnich synów jest i był przez niego wykonywany. W okresie ok. 2 lat przed datą wszczęcia niniejszego postępowania rodzice małoletnich powodów ustalili, że pozwany będzie dokonywał raz na tydzień zakupów celem zaspokojenia potrzeb całej rodziny, a nadto co drugi miesiąc będzie opłacał stałe rachunki za zużycie mediów. Powyższe ustalenia małżonków były przez nich akceptowane do kwietnia 2013 r., kiedy to T. Z. przedstawiła pozwanemu do podpisu ugode, na mocy której miał on zobowiązać się dołożenia na rzecz małoletnich kwot po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich. M. Z. (3) nie zgodził się z propozycją żony, wyrażając chęć przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny w dotychczasowy sposób i prosząc o sporządzenie mu w tym celu cotygodniowej listy zakupów oraz

o umożliwienie dostępu do licznika zużycia wody. Reakcją na powyższe było wytoczenie przez T. Z. niniejszego powództwa. Do października 2013 r., czyli do czasu doręczenia pozwanemu pozwu o zasądzenie alimentów, ojciec dzieci nadal dokonywał cotygodniowych zakupów na wspólne potrzeby rodziny, w tym synów, oraz opłacał co drugi miesiąc rachunki za media. Kupowane przez niego produkty spożywcze, środki higieny i czystości były zużywane przez wszystkich członków rodziny, która miała zaspokojone wszystkie w tym zakresie bieżące potrzeby. Od listopada 2013 r. pozwany przekazuje matce małoletnich co miesiąc kwotę po 300 zł tytułem alimentów na rzecz każdego z synów oraz opłaca przypadające na niego koszty zużycia mediów. Mając zatem na uwadze, że w okresie obejmującym żądanie pozwu M. Z. (3) dobrowolnie wykonywał ciężący na nim obowiązek alimentacyjny względem małoletnich M. i M., żądanie zasądzenia od niego alimentów nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni M. Z. (1)ur. (...)w K.oraz M. Z. (2)ur. (...)w K.są dziećmi T. Z.i M. Z. (3), pochodzącymi z zawartego przez nich w dniu (...)r. w G.związku małżeńskiego.

Dowody: - odpisy skrócone aktów urodzenia małoletnich (k. 6)

- odpis skrócony aktu małżeństwa (k. 7)

Od ok. 2 lat małżonkowie pozostają w faktycznej separacji, niezmiennie jednak zamieszkują oni wraz z synami piętro domu jednorodzinnego w M., który stanowi własność rodziców T. Z.. W dacie rozstania rodzice małoletnich postanowili, że będą naprzemiennie co drugi miesiąc opłacać rachunki związane z utrzymaniem mieszkania, a nadto pozwany będzie dokonywał cotygodniowych zakupów na potrzeby całej rodziny. Ustalenia te były przez obie strony przestrzegane. M. Z. (3) robił omawiane zakupy w piątki lub niedziele. Zabierał wówczas ze sobą synów i kupował różnorodne artykuły żywnościowe, w tym nabiał, mięso, pieczywo, owoce, warzywa, słodczyce, napoje i inne potrzebne produkty spożywcze. T. Z. nie sporządzała listy zakupów, pozwany robił je według uznania oraz przy uwzględnieniu próśb swoich dzieci. Miesięcznie wydawał z tego tytułu ok. 300-400 zł. Z zakupionych produktów mogła korzystać cała rodzina, jednakże przedstawicielka ustawowa nie była zadowolona z zakupów męża i nie korzystała z nich.

Dowody: - pismo pozwanego wraz z potwierdzeniem nadania (k. 34)

- przesłuchanie T. Z. (k. 149-150)

- przesłuchanie pozwanego (k. 150)

W taki sposób pozwany przyczyniał się do zaspokajania potrzeb rodziny do końca października 2013 r. W maju 2013 r. dokonał zakupów spożywczych na łączną kwotę 849,60 zł, w czerwcu – 1438,20 zł, w lipcu – 861,64 zł, w sierpniu – 549,20 zł, we wrześniu – 724,09 zł, a w październiku – na kwotę 377,01 zł. Zakupy robił w Tesco(sklep w K.), w Real(sklep w O.) i w Biedronce (sklep w K.). Jednorazowo miały miejsce zakupy w Decathlonw O.. Ponadto do połowy sierpnia 2013 r. ojciec zabierał synów na obiady, gokarty, grał z nimi w piłkę – w późniejszym okresie małoletni nie wyrażali już chęci spędzania wolnego czasu z ojcem. Zgodnie z ustaleniami pozwany opłacał także w odpowiednim zakresie rachunki za energię elektryczną, gaz, wodę i ścieki oraz telewizję. Czasem pozwany doładowywał dzieciom telefony komórkowe. Od listopada 2013 r. M. Z. (3) płaci na rzecz każdego z chłopców tytułem alimentów kwotę 300 zł miesięcznie do rąk matki dzieci.

Dowody: - faktury z Tesco, Real, Biedronka, Decathlonza okres maj-październik

2013 r. (k. 38-92)

- faktura z dnia 20.06.2013 r. (k. 94)

- faktura za wodę i ścieki z dnia 20.06.2013 r. (k. 95)

- potwierdzenia zapłaty za PolsatCyfrowy (k. 96-98)

- potwierdzenia zapłaty za energię elektryczną (k. 99-101)

- przesłuchanie T. Z. (k. 149-150)

- przesłuchanie pozwanego (k. 150)

Od lipca 2013 r. stosunki między rodzicami dzieci znacznie się pogorszyły.

W okresie do stycznia 2014 r. w domu Państwa Z. trzykrotnie interweniowała Policja. Jako powód zgłoszeń T. Z. podawała agresję i awanturowanie się męża. W dniu 5 sierpnia 2013 r. oraz w dniu 26 stycznia 2014 r. rodzinie założono „Niebieską Kartę”. W dniu 8 listopada 2013 r. przed Sądem Okręgowym w Opolu zawisła sprawa z powództwa M. Z. (3) przeciwko matce małoletnich o rozwód, która toczy się pod sygnaturą akt I RC 1998/13.

Dowody: - pismo Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 16 grudnia 2013 r. (k. 102)

- informacja KPP w G. z dnia 11.02.2014 r. (k. 122)

Małoletni M. Z. (2) ma 11 lat i uczęszcza do szkoły podstawowej, natomiast 14-letni M. jest uczniem gimnazjum. Miesięczne koszty utrzymania każdego z chłopców są zbliżone i wynoszą ok. 700 zł. Kwota ta obejmuje koszt wyżywienia, zakupu odzieży i obuwia, kosmetyków i środków czystości, leków i witamin, podręczników i przyborów szkolnych oraz pomocy naukowych, koszt wyjść i wycieczek szkolnych, opłacenie telefonu komórkowego, koszt wypoczynku wakacyjnego letniego i zimowego oraz zakup paliwa celem dowożenia dzieci na zajęcia sportowe. W związku z rozpoczęciem roku szkolnego we wrześniu 2013 r. konieczny był zakup synom podręczników, zeszytów i przyborów szkolnych, za które w całości zapłaciła T. Z.. Małoletni nie zgłaszali ojcu w tym zakresie żadnych potrzeb. Obaj chłopcy wymagają korepetycji z języka angielskiego, lecz z uwagi na trudną sytuację materialną T. Z. ich opłacenie nie jest możliwe. Konieczne jest także regularne korzystanie przez dzieci z opieki stomatologicznej. Małoletni powodowie nie chorują.

Dowody: - przesłuchanie T. Z. (k. 149-150)

- przesłuchanie pozwanego (k. 150)

T. Z. jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas określony na stanowisku pracownika produkcyjnego w firmie (...) w O., gdzie osiąga średni miesięczny dochód na poziomie ok. 1.200-1.300 zł netto. Rodzice udzielają jej doraźnego wsparcia finansowego poprzez częściowe pokrywanie opłat za mieszkanie oraz przygotowywanie posiłków. Matka małoletnich sprawuje nad nimi osobistą pieczę, troszczy się o bieżące sprawy dotyczące edukacji i zdrowia. Nie posiada majątku. Posiada samochód osobowy marki M. wyprodukowany w 2004 r., który podarowała jej siostra.

Dowody: - zaświadczenia o dochodach T. Z. (k. 11-13, 116-118)

- zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu – poniesionej straty za

2013 r. dot. T. Z. (k. 141-146)

- przesłuchanie T. Z. (k. 149-150)

M. Z. (3) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie (...), nie zatrudnia pracowników. Posiada służące mu do wykonywania pracy rusztowanie budowlane, a nadto samochód marki V. (...) z 2002 r. W dniu 16 października 2013 r. zawarł umowę leasingu samochodu dostawczego marki M. (...) – raty leasingowe wynoszą 1336 zł. Pozwany pracuje od poniedziałku do soboty średnio po 9 godzin dziennie. W latach 2012 r. i 2013 r. uzyskał roczny dochód w wysokości po ok. 18.000 zł.

Dowody: - zeznania o wysokości osiągniętego dochodu – poniesionej straty za

2012 r. i 2013 r. (k. 131-140)

- przesłuchanie pozwanego (k. 150)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dzieci wynika z treści art.

133 § 1 ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, który stanowi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka

wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek ten występuje bez względu na to, czy dziecko znajduje się w niedostatku (art. 133 § 2 ustawy - a contrario) i w zasadzie bez względu na jego wiek – granicę czasową dla orzeczenia omawianego obowiązku alimentacyjnego stanowi tu uzyskanie przez dziecko możliwości samodzielnego utrzymania się, które niekoniecznie musi wiązać się z osiągnięciem pewnego wieku. Przesłanki określające zakres świadczeń alimentacyjnych określa natomiast art. 135 § 1 ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Należą do nich, z jednej strony, usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej – zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

Zgodnie z przepisem art. 445 § 2 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, postępowanie w sprawie o zaspokojenie potrzeb rodziny lub o alimenty, wszczęte przed wytoczeniem powództwa o rozwód lub o separację, ulega z mocy prawa zawieszeniu z chwilą wytoczenia powództwa o rozwód lub o separację co do świadczeń za okres od jego wytoczenia. Przepis ten wyklucza toczenie się odrębnego postępowania o alimenty co do świadczeń przypadających za okres po dacie wszczęcia sprawy rozwodowej. Jednocześnie jednak reguła ta nie dotyczy alimentów należnych uprawnionym za okres przed wytoczeniem powództwa o rozwód. Możliwość rozpoznania zawisłej przed Sądem rodzinnym sprawy alimentacyjnej w trakcie trwania postępowania rozwodowego ograniczona jest zatem jedynie do okresu, jakiego nie będzie dotyczyć rozstrzygnięcie w przedmiocie alimentów zawarte w wyroku orzekającym rozwód między małżonkami. W niniejszym przypadku jest to okres od dnia 9 lipca 2013 r. do dnia 7 listopada 2013 r., stąd też wyrok Sądu z dnia 19 marca 2014 r. stanowi wyrok częściowy.

Sąd dokonał ustaleń w niniejszej sprawie na podstawie przedstawionych przez strony dokumentów, których autentyczność nie była kwestionowana, a także w oparciu o wyjaśnienia pozwanego oraz przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów. Przy czym twierdzeniom T. Z. Sąd dał wiarę jedynie w takim zakresie, w jakim nie zaprzeczały one treści zgromadzonej przez Sąd w toku postępowania dokumentacji, zwłaszcza w postaci licznych przedłożonych przez obie strony postępowania faktur VAT dotyczących zakupów produktów na potrzeby rodziny.

Istnienie po stronie pozwanego obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich powodów jest w zasadzie bezsporne, gdyż wynika z przedłożonych odpisów skróconych aktów urodzenia dzieci. Należy jednak zaznaczyć, iż w sprawach, gdzie powództwo dotyczy świadczeń za okres przeszły, zasądzenie alimentów zasadne jest jedynie w razie ustalenia przez Sąd, że rzeczywiście w danym okresie rodzic obciążającego go zobowiązania względem dziecka nie wypełniał. Mając zatem na uwadze fakt, że niniejszą sprawę rozpoznano wyłącznie w odniesieniu do okresu od dnia 9 lipca 2013 r. do dnia 7 listopada 2013 r., Sąd miał obowiązek zbadać sytuację małoletnich powodów wyłącznie z omawianego okresu celem ustalenia zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych w tamtej dacie, a następnie - dokonania oceny, czy wszystkie te potrzeby przy udziale obojga rodziców zostały zaspokojone. Dopiero w razie uzyskania negatywnej odpowiedzi na wyżej postawione pytanie zasadne jest szczegółowe badanie przez Sąd możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, w celu określenia rozmiaru należnych uprawnionym świadczeń alimentacyjnych za omawiany okres.

Istotnymi w niniejszym postępowaniu dowodami, którym Sąd w całości przyznał walor wiarygodności i moc dowodową, są zgromadzone dokumenty rozliczeniowe VAT i pozostałe dokumenty prywatne, potwierdzające dokonywane przez obie strony postępowania transakcje pieniężne. Dokumenty te pozwoliły Sądowi uzyskać ogólny obraz funkcjonowania rodziny Z. w aspekcie finansowym. Wykazano w ten sposób przede wszystkim, że zarówno matka małoletnich, jak i pozwany regulowali rachunki i opłaty celem zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych swoich i dzieci. Ustalenie szczegółowych w tym zakresie wydatków poniesionych przez poszczególne osoby nie jest tu, w ocenie Sądu, kwestią najdonioślejszą – istotny jest bowiem fakt równoczesnego przyczyniania się obojga rodziców do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych małoletnich powodów. Podobny wniosek Sąd wysnuł na skutek dokonania analizy zgromadzonego materiału dowodowego pod kątem zaspokajania pozostałych potrzeb rodziny, zwłaszcza żywnościowych. Z okoliczności sprawy wynika bowiem, iż zarówno T. Z., jak i pozwany dbali o zaspokojenie tego typu potrzeb swoich dzieci. W odniesieniu do matki małoletnich kwestia ta nie ulegała w zasadzie wątpliwości, oczywistym jest bowiem, że jako osoba sprawująca bezpośrednią pieczę nad synami jest ona zobowiązana zapewnić im pożywienie. W przypadku pozwanego niezbędne było natomiast wykazanie, że uczestniczył on w kosztach pokrywania bieżących potrzeb małoletnich, przyczyniając się w ten sposób do zaspokajania potrzeb rodziny. W ocenie Sądu, M.

Z. (3) powyższą okoliczność udowodnił. Należy zauważyć, iż przedłożone przez niego faktury VAT potwierdzały zakup dużych ilości bardzo różnorodnych artykułów spożywczych - nabiału, mięsa, pieczywa, owoców, warzyw, słodyczy i napojów, a opiewały przy tym łącznie na bardzo wysokie kwoty. Zdaniem Sądu, powyższe niezbitcie świadczy o tym, że zakupy te dokonywane były na potrzeby całej rodziny, żaden bowiem przeciętnie odżywiający się człowiek nie byłby w stanie na bieżąco zużywać tylu produktów żywnościowych, ile było w omawianym okresie zakupywanych, tym bardziej, że w zasadniczej mierze były to artykuły szybko psujące się, których nie można przechowywać dłużej niż kilka dni. Argument strony powodowej o korzystaniu z zakupów wyłącznie przez pozwanego należy zatem uznać za nietrafny. Ponadto Sąd zwrócił uwagę, że pozwany kupował wiele produktów typowych dla upodobań dzieci w wieku małoletnich powodów – chipsy, lody, batony – co również czyni wiarygodną wersję pozwanego, że z opłacanych przez niego zakupów korzystali również synowie. Kupowane produkty pochodziły z różnych sklepów znajdujących się w różnych miejscowościach, przy czym zawsze były to hipermarkety z możliwie najszerszym asortymentem. Powyższe, zdaniem Sądu, świadczy o świadomym wyborze przez M. Z. (3) właśnie takich sklepów, w których bez trudności można zakupić wszystkie potrzebne do zaspokojenia bieżących potrzeb rodziny rzeczy za jednym razem – zakupów dokonywał on bowiem raz w tygodniu. Przy czym podkreślić należy, iż wiarygodność twierdzeń pozwanego w tym zakresie potwierdzają nie tylko same faktury VAT, lecz także treść pisma ojca małoletnich skierowanego do T. Z., w którym zawiera on prośbę o umożliwienie mu przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny w dotychczasowy sposób – poprzez cotygodniowe dokonywanie zakupów. Powyższe świadczy o tym, że rzeczywiście taka praktyka była przez rodziców dzieci akceptowana oraz o tym, że pozwany czuje się odpowiedzialny za swoją rodzinę. Jako iż matka powodów treści tego dokumentu nie zakwestionowała, Sąd nie miał podstaw do nieuznania go jako istotny, obok pozostałych dokumentów, element materiału dowodowego stanowiącego podstawę faktyczną rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Odnosząc się natomiast do kwestii dotyczącej zakupu podręczników i przyborów szkolnych dla małoletnich powodów, za które w całości zapłaciła T. Z., wskazać należy, że co prawda bez udziału pozwanego, lecz ostatecznie również te potrzeby dzieci niewątpliwie zostały zaspokojone. Z zeznań M. Z. (3) wynika przy tym, że wyrażał on chęć udzielenia matce małoletnich wsparcia finansowego w tym zakresie, co jednak nie nastąpiło z uwagi na brak porozumienia między rodzicami. Podobnie rzecz ma się w odniesieniu do korepetycji z języka angielskiego.

Reasumując, Sąd przyjął, iż w okresie od dnia 9 lipca 2013 r. do dnia 7 listopada 2013 r. małoletni powodowie mieli zaspokojone wszystkie usprawiedliwione potrzeby, przy jednoczesnym udziale w tym zarówno T. Z., jak i ojca dzieci. Konsekwencją tego jest brak istnienia po stronie pozwanego obowiązku łożenia na rzecz synów żądanych przez T. Z. alimentów, gdyż w omawianym okresie ojciec dobrowolnie przyczyniał się do zaspokojenia potrzeb swoich dzieci i brak jest podstaw, aby obciążać go z tego tytułu dodatkowymi zobowiązaniami. Za zasadnością takiego rozstrzygnięcia przemawia także sytuacja finansowa pozwanego, który jako jednoosobowy przedsiębiorca osiąga z wykonywanej przez siebie pracy wynagrodzenie na przeciętnym poziomie, niepozwalające, w ocenie Sądu, na uiszczanie przez niego alimentów na synów w wysokości po 700 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich. Z tego też względu należało uznać, iż poprzez dokonywanie przez niego na rzecz rodziny zakupów i dokonywanie opłat za media w całości spełnił on swój obowiązek przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny w rozmiarze odpowiadającym jego możliwościom zarobkowym i finansowym.

Z uwagi na wyżej przytoczone okoliczności powództwo należało oddalić.

Zawieszenie procesu za okres od 8.11.2013 r. uzasadnia treść art. 445§2 kpc.

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje oparcie w przepisie art. 100 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.